

der forandres. Min Betragtning er, altsaa den, at, dersom den høitærede Finantsminister ikke finder sig tilfreds med den Maade, hvorpaa Midlerne til de jydffe Jernbaneanlæg ere ham anviste, saa maa han tage sin Beslutning derefter og eventuelt fremsætte Ændringsforslag for dette Thing for at komme bort fra den Bevilling, som Finantsloovforlaget indeholder i den Stikkelse, hvori det foreligger. Gjør den høitærede Finantsminister ikke dette, modtager han Finantsloven, som den er, forelægger han den til Hans Majestæt Kongens Stadsfæstelse, da er det dermed givet, at Finantsministeren modtager Finantsloven og dermed den Dækning til Jernbaneudgifterne, som den indeholder, og i den Stikkelse, hvor den anvises ham. Seg vil tillade mig at omtale et Exempel, som netop foreligger paa Finantsloovforlaget i den Stikkelse, som det nu har, thi det har en vis Interesse at bese dette Punkt noget noiere. Det vil nemlig være i de ærede Medlemmers Grindring, at Udgiften til Kunstsamlingerne paa Prindsens Palais tidligere har været afholdt ved umiddelbare Tilskud af Statskassen. Nu har man i det andet Thing foreslaaet og gennemført paa Budgettet, at 24,000 Rbd. af Udgiften til Kunstsamlingerne skulle overføres paa Kommunitetets Budget. Den høitærede Kultusminister har meget bestemt modsat sig dette, men han er bleven overmandet; Afstemningen er gaaet ham imod, og som Forslaget i dette Dieblif foreligger os, vil man finde, at der under Kommunitetets Budget er optaget en Udgift af 24,000 Rbd. til en delvis Dækning af Udgiften ved Kunstsamlingerne. Seg veed nu ikke, om den høitærede Kultusminister vil foreslaa nogen Forandring heri. Seg vil finde det meget forklarligt, hvis han ikke gjør det, men Situationen er jo den, at mod Ministerens Willie er en Sum bleven overført fra Statskassen til Kommunitetet, og den høitærede Minister kan med god Føie her gjøre gjældende, at det ligger udenfor Kommunitetets Formaal at afholde Udgifter til Kunstsamlingerne; Sagen vil kunne benegte det. Da Kommunitetet nu dækker Universtitetets Underbalance, vil der endogjaa kunne blive Spørgsmaal om, hvis Aaret, hvad vi for Øvrigt ikke

vilde haabe, skulde blive ugunstigt, da at angribe Kommunitetets Kapitaler for at dække dette Tilskud, og der vil da kunne gjøres gjældende, at, for det Tilfælde, at det skulde indtræffe, vilde det være dobbelt urigtigt ikke at søge en Forandring heri. Men der opstaar nu det Spørgsmaal: dersom den høitærede Kultusminister modtager Finantsloovforlaget, som det foreligger, og dersom der altsaa forelægges Hs. Majestæt til Stadsfæstelse et Budget, hvorpaa disse 24,000 Rbd. ere overførte til Kommunitetet, kan Kultusministeren da sige: Ja, men jeg har modsat mig det under Forhandlingerne i Rigsdagen, jeg kan ikke forsvare at angribe Kommunitetets Kapitalformue for at dække Udgifter til Kunstsamlingerne, der slet ikke vedkomme Kommunitetets Formaal, og jeg maa derfor kræve, at jeg f. Ex. ved en Indkomstskat eller hvad Andet, det nu kunde være, faar Midler til at dække de 24,000 Rbd. til Kunstsamlingerne, ellers udbetaler jeg ikke denne Udgift." Seg siger, dette er umuligt. Naar Kultusministeren modtager Budgettet i den Stikkelse, hvori det nu foreligger, og naar Finantsloven stadfæstes af Kongen, saa er det derved givet og sat udenfor ethvert Spørgsmaal, at Kommunitetet skal udrede 24,000 Rbd. til Kunstsamlingerne. Det være viist eller galt — lige Meget; det skal ske, thi det staar i Finantsloven, saaledes som denne er stadfæstet af Kongen, og dersom Finantsministeren forelægger Finantsloven til Kongens Stadsfæstelse med en Dækning af Udgifterne til Jernbaner ved et Tilskud af Reserveconden paa 4 Millioner Rigsdaler, saa er det derved umiddelbart givet, at Finantsministeren og Ministeriet accepterer og erkjender den Dækning af Statens Udgifter, som saaledes er givet.

Finantsministeren: Seg anser det for rigtigt at tage Ordet nu, efter at de to foregaaende ærede Talere i deres Foredrag have berørt Spørgsmaal, som ere af stor Betydning for det foreliggende Lovforlags rette Vedømmelse. Men jeg skal dog, inden jeg gaar over til disse vigtigere Spørgsmaal, kortelig omtale nogle af de mere formelle Bemærkninger, som fremkom fra det ærede 5te kongevalgte Medlem (Andræ), der først havde Ordet.